

ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ

ಲೋಹಿತ್.ಹಿ

ಲೋಹಿತ್.ಹಿ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ
ಅಕ್ಷರ ಇನ್ಸಿಟ್ ಡ್ಯೂಟ್ ಆಫ್
ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಟ್ರಾಟ್‌
ಜೆನ್‌ಮುಂಬಾಪುರ,
ಜೆ.ಎನ್.ಎನ್.ಸಿ.ಇ.ಕಾಲೇಜ್
ಎದುರು,ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

ವಚನ ಶರಣರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ, ಈ ವಚನಗಳು ತಮ್ಮ ರೂಪ, ಪ್ರೋಪದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಬೀಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಶರಣರ ವಿಚಾರ ಕ್ರಾಂತಿ, ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ನವಚೀತನವನ್ನು ತುಂಬದೆ. ಕನ್ನಡದ ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತಾನರಿಯದಂತೆಯೇ ತರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ, ಸಮಾಜದ ರೀತಿ-ಸೀತಿಗಳನ್ನೂ, ಓರ್ಮೆ ಕೋರೆಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶರಣರು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಚನಗಳು ಹೆದ್ದಾಗಿ, ಗಂಡ್ಯರೂಪವಾದವುಗಳು. ಗಂಡ್ಯಶೈಲ ಅಂದಿನ ಜಂಪೂ ಗ್ರಂಥಶೈಲಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಡುಮಾತಿನ ನೀರನೆ ನಿರೂಪಣೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಹದ್ದಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವ ಸೌಂದರ್ಯ, ಗಂಡ್ಯದ ವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಎರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಗಂಡ್ಯ ಗೀತೆಗಳಿಂದು ವಚನಗಳನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಶರಣ ಜೀವನ ಬಹುಮುಖವಾದ್ದು, ಕೆಲವರಂತೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಧಕರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಧರ್ಮದ ಬೀಳಕನ್ನು ಹೊತ್ತ ದೀವಣಿಗರು, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು, ಆದರೂ ತಮ್ಮ ದಿನಸಿತ್ಯದ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು, ಜೀವನವನ್ನೂ ತರೆದ ಕಳ್ಳಿಸಿಂದ ನೋಡಿದವರು. ಲೋಕದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸುತ್ತು-ಸಿಂದೆಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು. ನೂರಾರು ಕಡೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಜೀತನ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನ್ಯ

ಹೃದಯ ವೇದ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಶರಣರ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಪ್ರಾವಣವಾದ ಸಿದ್ಧಿ. ಅವರು ಕೊಡುವ ಅಲಂಕಾರಗಳು, ಬಳಸುವ ಉಪಮಾನಗಳು, ಹೋಲಾಕೆಗಳು ಸಾಧ್ಯಶ್ಯಗಳು, ಗಾದೆಯಂತೆ ಸೂತ್ರರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ಅಪಾರವಾದ ಲೋಕಾನುಭವಕ್ಕೂ ಲೋಕ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಶರಣರು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಅವು ಮೈತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಬರಬೇಕಾದುದೇ ಹಿಗೆ ಉಪಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಅಥಾಂಕಾರಗಳ ಮಾತು ಹಾಗಿರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಿರ್ ರೂಪವಾದ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳೂ ಅಷ್ಟಿಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ಅದ ಒಂದು ಲಯ, ಗತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೂ, ಅನುಪ್ರಾನ ಜೀವ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳೂ ವಚನದ ಅಂಗಗಳಂತೆ ಮೈತ್ರಿಯಾಗಿವೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಜನರಾಜುವುದು ವಚನ, ಅಂದರೆ ಗದ್ಯವೇ, ಶರಣರ ವಚನಗಳೂ ಗದ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ವಚನ ಬರಿಯ ಗದ್ಯವಲ್ಲ, ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಲಯ ಸೇರಿ ಅದು ಪದ್ಯಾತ್ಮಕವೂ ಭಾವನೋಂದಯ್ಯ, ಗದ್ಯದ ವಿಜಾರ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ‘ಗದ್ಯಗಿರಿ’ ಗಳೇ ವಚನಗಳಿನ್ನಿಬಹುದು. ವಚನಕಾರರು ಪದ್ಯವನ್ನು ಗದ್ಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಗದ್ಯವನ್ನೇ ಪದ್ಯದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದರೂ ಎಂಬ ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯನವರ ಮಾತು ಅಥವಾಂಕಾರವಾದುದು. ಈ ಗದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಭಂದಸ್ವನ್ನು ತೋರಿದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮೈತ್ರಿಯಾಗಿ ಅಭಿಂದವಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ಗದ್ಯ ರೂಪಣ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ಗದ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಂತವೇ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ತು. ವಚನಗಳೂ ಆ ಗದ್ಯದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯ ಕಿಡಿ ಹೂಗಳೂ ಎಂದರೂ ಕುವೆಂಪು. ಸೂಕ್ತ ವಾಗಿ ವಿಜಾರಿಸಿದರೆ ವಚನಗಳು ಗದ್ಯ-ಪದ್ಯದ ನಡುವಿನ ಒಂದು ಮಾದರಿ. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯದ ಸಿರಗಣಾತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಸರಳತೆಯಿದೆ. ಪದ್ಯದ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಭಂದೋಗತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಲಯವಿದೆ. ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ ಬಸವನಾಳು ಶಿವಾಂಗಪ್ರಸನ್ವರು.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಘಾಂಸರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಅಪರೂಪದ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಸರಳವಾಗಿ, ಕ್ಷಮಿತ್ವವಾಗಿ, ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಚನಗಳ ಮುದ್ರಣಗಳಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದರೂ, ವಚನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಣಿಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಎಂದು ನಿಸ್ಪಂಥಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪ್ರಾವೃತ ಕಾಣಿಕೆಯಿಂದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳದ ಪ್ರೋ.ಶಿ.ಶಿ.ಬಸವನಾಳರ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ವಿಶ್ವ ರೂಪವಾದ, ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತ ತುನುಮುಂಜಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ವಚನ ರಚನೆ, ಬಸವಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ಮಾರ್ದಿಮವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಳ ವಿಸ್ತಾರಗಳು ದೊರಕಿದವು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಅನನ್ಯವಾದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ತುಪಿಸಿದವರು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಷ್ಟೇಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳು ಅವಳ ಸಾಧನೆಯ ಮಧುರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವಿಶ್ವ ರಿಂತಿಯಲ್ಲ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಜೀವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಮಳ್ಳಿಕಾಜುಂನನೇ ಆದಿ ಅಂತ್ಯ, ಅಕ್ಕ ಭಾವುಕಳಾಗಿರುವಂತೆ, ವ್ಯಾಜಾರಿಕಳೂ, ಜೀವನವನ್ನು ಹೊನ ರಿಂತಿಯಲ್ಲ ಅಧೇಕ್ಷಣುವ ಜಿಂತನಶೀಲಕೂ ಆಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಶರಣಸತಿತ್ವದ ಅನುಭವ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅನನ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳ ಸ್ತೀತ್ಯ ಮತ್ತು ಕವಿತ್ವಗಳಿರುತ್ತಾ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಹಾದೇವಿ ಜನ್ಮಮಳ್ಳಿಕಾಜುಂನನನ್ನು ಕಾಣಲು ಸೇರಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಡುವ ವಿರಹ, ವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕಂಡುಬರುವ ತನ್ನಯತೆಯಲ್ಲ, ಉಜ್ಜಲ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತೆಗಳಿರುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಗಳು ಇಲ್ಲ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ, ಪ್ರತಿಮೇಗಳಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಗಿನ ವಚನಗಳು ಅವಳ ಕವಿಯತ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇಂಜನ್ನುತ್ತದೆ.

ಅರಿಸಿನವನೆ ಎಂದು ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯನ್ನೇ ತೊಟ್ಟಿ

ದೇವಾಂಗವನುಟ್ಟಿ ಪುರುಷ ಬಾರಾ, ಪುರುಷ ರತ್ನವೇ ಬಾರಾ

ನಿನ್ನ ಬರುವನ್ನನುವಿನ ಬರವು ಬಾರಯ್ಯ

ಜೆನ್ನಮಳ್ಳಿಕಾಜುಂನಯ್ಯ ಬಂದಾನೆಂದು

ಬಟ್ಟಿಗಳ ನೋಡಿ ಬಾಯೋರುತ್ತಿಹನು.

ವಧುವು, ತಾನಾಗಿ ತನ್ನ ಇನಿಯಸಿಗೆ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕನ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಚೆಷ್ಟುವಂತಹುದು. ಭಾವಿ ಪತ್ರಿಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಹ ಕಾತರ ಇಲ್ಲಯಿದು. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಆತ ಬಾರದಿದ್ದಾಗಿ.

ಕಂತಿದ ಮನವು ತಲೆಕೆಂಗಾದುದವ್ವೆ.

ಸುಂದರ ಜಾಗ ಉರಿಯಾಗಿತ್ವೆ.

ಬೆಳದಿಂಗಳು ಇಸಿಲಾಯಿತ್ತು ಕಂಡಿ

ಹೊಕಲ ಸುಂಕಿಗನಂತೆ ತೊಕಲುತ್ತಿದ್ದನವ್ವಾ.....

ಈ ಬಗೆಯ ತಳಮಳ ಆಕೆಯದು, ಸುಂದರ ಜಾಗ, ಉರಿಯಾಗುವ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಇಸಿಲಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಂತಗಳು ಆಕೆಯ ತೀವ್ರಾನುಭವನ್ನೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಆ'ಳ' ಕಾರ ಪ್ರಾನ ಅವಳ ಕಳವಳವನ್ನು ಅಂತಃ ಕರಣಕ್ಕೆ ನಾಟನುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸೌಂದರ್ಯ:

ಮುಣ್ಣಕಾಜುಂನನನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರೇಮ ನಿಸಗಂದ ಬಗೆಗಿನ ಒಲುಪುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತೃಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವಚನಗಳಂದ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು.

ಈಂಳಿ, ನಿಂಬು, ಮಾವು ಮೊದಲಕ್ಕೆ

ಹುಳನಿಂದೆನೆರೆದವರಾರಯ್ಯ

ಕಬ್ಬಿ ಬಾಳಿ ಹಲಸು ನಾರಿವಾಳಕ್ಕೆ

ಸಿಹಿನಿರುನೆರೆದವರಾರಯ್ಯ

ಕಳೆವೆ ರಾಜಾನ್ನ ಶಾಲ್ಯನ್ನಿಕ್ಕೆ

ಓಗರದ ಉದಕವನೆರೆದವರಾರಯ್ಯ

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಘೋವಿಧ್ಯ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೋರೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇವುಗಳ ಅಂತಯೆದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ದೃಷ್ಟಿಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿರುವುದು ಅವಳ ಕಲ್ಪಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಾಸ್ಯಾಷಣಿಗೆ ಒಂದು ಸುರುಹಾಗಿದೆ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ಎಡ್ಡು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ ಸ್ವಾಭಾವಾನ ಅಕ್ಕ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಒಳಗಿನ ವಚನ ಮನಮುಣ್ಣವಂತೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೃಷ್ಟಿಂತದ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ಸ್ವೇಜಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಜಿತ್ತಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯಮಾಡಿ

ಮೃಗಗಳಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯಾ?

ನಮುದ್ರದ ತಡಿಯಲೊಂದು ಮನೆಯಮಾಡಿ

ನೋರೆ-ತೆರೆಗಳಗಂಜದಡೆಂತಯ್ಯ?

ಸಂತೇಯೊಳಗೊಂದು ಮನೆಯಮಾಡಿ

ಜನ್ಮಮಲ್ಲಕಾಜುಂನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೊರಟರುವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅದರ ಮೊರೆಹೊಳಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಭಾವಗೀತೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಸೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಗಿರಿಯಾಳು ವನದೊಳು ಗಿಡಗಿಡದತ್ತ ಜಿಂವ, ಎನ್ನ ದೇವ ಬಾರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆನೆಂದು ಎಂಬಲ್ಲ.

ಎನ್ಮೊಡೆಯ ಜನ್ಮಮಲ್ಲಕಾಜುಂನ ದೇವರ ಕಂಡರೆ ಕರೆದು ತೋರಿತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಭಾವತಿಕವೈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವಂತಹುದು.

ಜಿಲ್ಲಾಪಿಲ ಎಂದೊಳದುವ ಗಿಳಗಳರಾ,

ನೀವು ಕಾಣಿರೆ, ನೀವು ಕಾಣಿರೆ

ಸರವೆತ್ತಿ ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳರಾ

ನೀವು ಕಾಣಿರೆ, ನೀವು ಕಾಣಿರಾ.....

ಗಿಳ, ಕೋಗಿಲೆ, ತುಂಜಿ, ಹಂಸೆ, ನವಿಲುಗಳ ವ್ಯೇಶಿಷ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಳ, ಅವುಗಳ ತೀರ ಅತ್ಯೇಯತೆಯ ಭಾವದಿಂದ. ಅವುಗಳನ್ನು ಲಂಭೋಂದಿಸಿ ಜನ್ಮಮಲ್ಲಕಾಜುಂನನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ರೀತಿಯ ಅಪಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪಕತಾನತೆ ಎದೆಜಿಡದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜಾನ್ಸೆಯಾಗಿ ಕಾತರೆಯಾಗಿ ಉದಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಜ್ಜಿಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ವಚನ ಲಯಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಹದ್ದೆದ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೇಜ್ಜುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಿಸಗೆದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಲ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲ ಮಹಾದೇವಿಯ ತೋರಿದ ಹಿರಿಮೆ. ಉದುಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ಉಪಮಗಳಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಾಗಿ ಮೇಲಂದ ಮೇಲೆ ಮಹಾದೇವಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಶಿಬ್ಬಕೆ ನಾಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ

ಜನ್ಮಮಲ್ಲಕಾಜುಂನನ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯ

ಲೋಕದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಕ

ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳು ಬಂದರೆ

ಮನದಲ್ಲಿ ಕೋಂಪದ ತಾಳದೆ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸಮಾಜದ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಜ್ಞಾನಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಂಪಗಳನ್ನು, ಹಸಿವು ತೃಪೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿಲ್ಲವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯುಳ್ಳವರು. ಅವಳ ಈ ದಿಟ್ಟ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಸಮರ್ಪಣ ಭಾವವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಕರಿಣ ಪರಿಣಕ್ಷೇಗಳು ಎದುರಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಪ್ರವರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಪುಟಕ್ಕಿಟ್ಟ ಜಿನ್ನದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಜಂದನವ ಕಡಿದು ಕೊರೆದು ತೊದೋಡೆ

ನೊಂದನೆಂದು ಕಂಪ ಇಟ್ಟತ್ತ?

ತಂದು ಸುವರ್ಣವ ಕಡಿದೊರೆದೆಡೆ ಬೆಂದು ಕಳಂಕ ಹಿಡಿದೆತ್ತೆ?

ಸಂದು ಸಂದನು ಕಡಿದು ಕಬ್ಬನು, ತಂದು ಗಾಣದಲ್ಲಿಕೆ ಅರೆದಡೆ

ಬೆಂದು ಹಾಕಗೊಳಿ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ನೊಂದನೆಂದು ಸವಿಯ ಇಟ್ಟತ್ತ?

ಇಲ್ಲ ಭಾವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಪ್ರಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಜರಣಗಳು ಹಿಗ್ಗುವುದು ಹೋಗುವುದನಾಹಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುವ ಹೋಳಕೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪರಿಣಕ್ಷೇಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಇವುಗಳಿಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತನ ವ್ಯೇಶಿಷ್ಟವನ್ನು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಜಿತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಟ ವರ್ಜನ. ಆಕೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಸ್ಥರಿಸಿ, ಕಾವ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊತ್ತುಸಿಂತಿದೆ. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಗಳೇ ಭವಿತನವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಅವಳ ಇಲ್ಲಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಅವಳ ವ್ಯಜಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊಳ್ಳಲ ದಸಿಗೆ ಸರಪ ತಲೆದೂಗಿದಡೇನು

ಒಲಗಣ ವಿಷವ ಬಯಕೆ ಜಡದನ್ನುಕ್ಕ

ಹಾಡಿದಡೇನು, ಕೇಳದಡೇನು

ತನ್ನಲ್ಲಿಳ್ಳ ಅವಗುಣ ಇಡೆನ್ನುಕ್ಕ

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸರಪನ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಾವ್ಯದ ವ್ಯಂಜಕ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯಾಗಿ ಭಾಹ್ಯಾಡಂಬರದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಓರೆ ಕೋರೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಗಳನ್ನಿಸಿರುವ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಸವಣ್ಣ ಅಲಿಮರಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಂತಹ ವಚನಗಳು ಅಕ್ಕನಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಹೇಳುವಂತೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಅಂಗದ ಜಿಂತೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಜಿಂತೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯರ ಜಿಂತೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಮಣಿಕಾಜುಂನಯ್ಯನ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲದೆ ಲೋಕದ ಮಾತು

ಮನಗೇಳಯ್ದು. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಅನಿವಾಯಿಕವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಲೋಕಾನುಭವಗಳನ್ನು ಮಹಾದೇವಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವ್ಯ ಸೌಂಡಹ್ಯ:

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಪೀಡನಾಶೀಲಜಾದ ಅಕ್ಕ ತನ್ನ ಅಂದಂದಿನ, ಅವತ್ತಿನ ಅನುಭವಗಳಗೆ ವಚನಗಳು ಆಕಾರ ಕೊಟುವುದರಿಂದ ಅವಳ ವಚನಗಳು ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲ ಕವಿತೆಯ ಹೊಳೆಹುಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಉಪಮೆ, ದೃಷ್ಟಿಂತಗಳು ಜೀವನದ ನಾರೇಭತ್ತಿಗಳು ಅಥವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಕಾವ್ಯದ ಧೈನಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ವಚನಗಳಂತೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಉತ್ಸಿಗಳಂತೂ ಕೆಣ್ಣು ಕೊಲ್ಲೇಬೇಸಿ ಕೊಳ್ಳಿಂಜಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ಸಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಲೋಕದ ಜೀಳಣ್ಣಿಗೆ ರವಿ ಜೀಜವಾದಂತೆ

ಕರಣರಿಗಳೂ ಜೀಳಣ್ಣಿಗೆ ಮನವೇ ಜೀಜ

ಸಮಣಿ ಹಾಗೂ ಘೃಣಿಯ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಜಲನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟ ಸಹಜವಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಏರಡೆ ಏರಡು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೀರೆಡೆ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ದುರಂಭ.

ನಾಳಿ ಬರುವುದು ನಮಗಿಂದೇ ಬರಣ

ಇಂದು ಬರುವುದು ನಮಗಿಂಗಲೆ ಬರಣ

ಆಗಾಗ ಎನ್ನದಿರು ಜನ್ಮಿಷ್ಟಿಕಾಜುಣ

ಇದು ಅಕ್ಕನ ಕಾವ್ಯ ಚೈಶಿಷ್ಟೆ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧಾರ್ಷತ್ವ, ಮನುಷ್ಯನ ಜಲನವಲನಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತೊಬಲಕನ ಲೂಲೆಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಕನ್ನಡದ ಅನುಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಚೈಶಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಶುಕ್ತತಾರೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಾಣಿಗೆ ಅವಳದೇ ಹೊಳಪು, ತೇಜಸ್ಸುಗಳವೆ. ಅಕ್ಕನೊಂದು ಮಹಿಳಾ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕರು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನಿರೂಪಿಸುವ ಉತ್ಸಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಕ್ಕನ ಅಗಾಧವಾದ ಭಾಷಾ ಸಾಮಥ್ಯ. ಸುಸಂಸ್ಕರ್ತ ಭಾವ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಪರಿಣತಿಗಳು, ಆಕೆಯ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ವ್ಯಾಪಕವೂ ಆದ ಜೀವಾನುಭವಕ್ಕೆ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿನ ಜಿರಂತನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳೂ ವಾಚ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ನಿಗೂಢವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಧಂ

ತರಾವರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬಲ್ಲ ಡ್ಯೂಶ್ಟಿಯಂದ ಗಮನಾಹಂಕಾರಿದೆ. ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳು ಭಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗಳ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಒಬ್ಬಗಿಯೇ ವಿಮರ್ಶೆಸುತ್ತಾ ಜಿಂತನೆಯೇ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲ ತತ್ತ್ವಾಂಪದೇಶವಾಗಲ ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧಕಿಯಾದ ಆಕೆಯ ಸ್ವಾನುಭವದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಜೀವಾಳವಾಗಿರುವ ಆಕೆಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಯೋಗ ಅಂಗಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಭಂಗವಾಗಿ ಹರಿದಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳಗೆ ಕಾವ್ಯದ ಲೇಖ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೇಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದ ಆಸ್ತಿಯನಿಸುತ್ತವೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಡಾ.ಎಲ್. ಬನವರಾಜು. ಸಂಪಾದಕರು –ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳು
2. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ – ಗುರುತಂಗ ಕಾಪನೆ.
3. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಸಂಪುಟ -4, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.
4. ಡಾ. ಬನವರಾಜ ಸಬಂದ. – ವಚನ ಚರ್ಚವೆ
5. ಏಧ್ಯಾನ್. ಎಂ.ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ.(ಸಂ) – ವಚನ ವೈಭವ
6. ಬನವೇಶ್ವರರ ಸಮಕಾಲೀನರು – ಬನವ ಸಮಿತಿ (ಬೆಂಗಳೂರು).

